

Raad Vreemdelingen- betwistingen

Arrest

nr. 46 940 van 3 augustus 2010
In de zaak RvV 48 034 / II

In zake: 1. O. F. handelend in eigen naam en in naam van haar twee minderjarige kinderen;
2. O. B.
3. O. M. I.
4. O. E.

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DE POURCQ
Nachtegaalstraat 47
2060 ANTWERPEN

tegen:

1. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.
2. de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat F. O., de eerste verzoekende partij, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen, B. O., de tweede verzoekende partij en M. L. O., de derde verzoekende partij en E. C., de vierde verzoekende partij, die allen verklaren van Turkse nationaliteit te zijn, op 1 december 2009 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de stad Antwerpen van 29 oktober 2009 waarbij een aanvraag tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier

Gelet op de beschikking van 11 juni 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juli 2010

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPs.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. DE POURCQ verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en M. LUCAS HABA verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat F. CLAES die *loco* advocaat C. COEN verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De heer O.A., van Turkse nationaliteit, komt België binnen op 24 juli 2003 en verklaart zich vluchteling op 25 juli 2003. Op 28 februari 2006 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 15 917 van 16 september 2008 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

De heer O.A. dient op 24 januari 2007 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hij wordt op 21 augustus 2007 gemachtigd tot verblijf van onbepaalde duur in het Rijk.

Zijn echtgenote en de drie kinderen, eerste, tweede, derde en vierde verzoekende partij, dienen op 7 december 2007 vanuit Roemenië een visumaanvraag voor België in.

Op 3 januari 2008 worden deze visumaanvragen geweigerd.

Op 5 januari 2008 komen de verzoekende partijen België binnen.

Op 12 februari 2008 dienen de verzoekende partijen zich aan bij de stad Antwerpen en wordt hen een aankomstverklaring afgeleverd (bijlage 3) waarin hun verblijf wordt toegestaan tot 4 april 2008. Eveneens op 12 februari 2008 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in voor een bewijs van voldoende huisvesting in het kader van een verzoek tot gezinshereniging.

Op 27 mei 2009 neemt de gemachtigde van de burgemeester van Antwerpen de beslissingen tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag ten opzichte van de verzoekende partijen en worden de bevelen om het grondgebied te verlaten ten opzichte van de eerste en de vierde verzoekende partij en de bevelen tot terugbrenging ten opzicht van de tweede en de derde verzoekende partij ter kennis gebracht. Op 26 juni 2009 dienen de verzoekende partijen een vordering tot nietigverklaring in ten aanzien van voormelde beslissingen tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag, van de bevelen om het grondgebied te verlaten en de bevelen tot terugbrenging. Bij arrest nr. 31 532 van 16 september 2009 worden de beslissingen van de gemachtigde van de burgemeester van Antwerpen van 27 mei 2009 tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag, genomen ten opzichte van de vier verzoekende partijen vernietigd; en worden de overige beroepen verworpen.

Op 29 oktober 2009 neemt de gemachtigde van de stad Antwerpen een nieuwe beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag ten aanzien van de eerste verzoekende partij, ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Gelet op artikel 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

*Het verzoek om toelating tot verblijf,
ingediend op 12.02.2008 door (...)*

*geboren (...)
van Turkse nationaliteit is onontvankelijk.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

- De betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° of 2°, van de wet,

- Betrokkene werd niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk;

De bijlage 3 (aankomstverklaring) afgeleverd op 12.02.2009 werd verkeerdelijk afgeleverd. De Roemeense noodreisluit geeft geen recht op een verblijf van minder dan 3 maanden. Bovendien is betrokkene niet in het bezit van een geldig visum. Betrokkene is bijgevolg niet gemachtigd tot een verblijf in het Rijk. (1)

- Betrokkene legt niet alle in artikel 12bis, § 2 van de wet bedoelde bewijzen over.

Ontbrekende stukken: Huwelijksakte, geboorteakte, attest voldoende huisvesting, bewijs van ziekteverzekering, medisch attest, uittreksel strafregister. (1)

- Overeenkomstig de beslissing van de minister of zijn gemachtigde die hierbij gevoegd wordt, beantwoordt de betrokkene niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3° van de wet."

Op 29 oktober 2009 neemt de gemachtigde van de stad Antwerpen een nieuwe beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag ten aanzien van de tweede verzoekende partij, ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Gelet op artikel 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Het verzoek om toelating tot verblijf,
ingediend op 12.02.2008 door ()

geboren te ()
van Turkse nationaliteit is onontvankelijk.

REDEN VAN DE BESLISSING:

- De betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° of 2° van de wet.

- Betrokkene werd niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

De bijlage 3 (aankomstverklaring) afgeleverd op 12.02.2009 werd verkeerdelijk afgeleverd. De Roemeense noodreistitel geeft geen recht op een verblijf van minder dan 3 maanden. Bovendien is betrokkene niet in het bezit van een geldig visum. Betrokkene is bijgevolg niet gemachtigd tot een verblijf in het Rijk. (1)

- Betrokkene legt niet alle in artikel 12bis, § 2 van de wet bedoelde bewijzen over.

Ontbrekende stukken: geboorteakte, attest voldoende huisvesting, bewijs van ziekteverzekering, medisch attest. (1)

- Overeenkomstig de beslissing van de minister of zijn gemachtigde die hierbij gevoegd wordt, beantwoordt de betrokkene niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3° van de wet."

Op 29 oktober 2009 neemt de gemachtigde van de stad Antwerpen een nieuwe beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag ten aanzien van de derde verzoekende partij, ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de derde bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Gelet op artikel 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het verzoek om toelating tot verblijf,
ingediend op 12.02.2008 door ()

geboren te ()
van Turkse nationaliteit is onontvankelijk.

REDEN VAN DE BESLISSING.

- De betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° of 2° van de wet;

- Betrokkene werd niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk;

De bijlage 3 (aankomstverklaring) afgeleverd op 12.02.2009 werd verkeerdelijk afgeleverd. De Roemeense noodreistitel geeft geen recht op een verblijf van minder dan 3 maanden. Bovendien is betrokkene niet in het bezit van een geldig visum. Betrokkene is bijgevolg niet gemachtigd tot een verblijf in het Rijk. (1)

- Betrokkene legt niet alle in artikel 12bis, § 2 van de wet bedoelde bewijzen over:

Ontbrekende stukken: geboorteakte, attest voldoende huisvesting, bewijs van ziekteverzekering, medisch attest. (1)

- Overeenkomstig de beslissing van de minister of zijn gemachtigde die hierbij gevoegd wordt, beantwoordt de betrokkene niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3° van de wet.

Op 29 oktober 2009 neemt de gemachtigde van de stad Antwerpen een nieuwe beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag ten aanzien van de vierde verzoekende partij, ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de vierde bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"Gelet op artikel 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Het verzoek om toelating tot verblijf, ingediend op 12.02.2008 door (...)

geboren te (...)

van Turkse nationaliteit is onontvankelijk.

REDEN VAN DE BESLISSING:

- De betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° of 2° van de wet;

- Betrokkene werd niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk;

De bijlage 3 (aankomstverklaring) afgeleverd op 12.02.2009 werd verkeerdelijk afgeleverd. De Roemeense noodreistitel geeft geen recht op een verblijf van minder dan 3 maanden. Bovendien is betrokkene niet in het bezit van een geldig visum. Betrokkene is bijgevolg niet gemachtigd tot een verblijf in het Rijk. (1)

- Betrokkene legt niet alle in artikel 12bis, § 2 van de wet bedoelde bewijzen over:

Ontbrekende stukken: geboorteakte, attest voldoende huisvesting, bewijs van ziekteverzekering, medisch attest. (1)

- Overeenkomstig de beslissing van de minister of zijn gemachtigde die hierbij gevoegd wordt, beantwoordt de betrokkene niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3° van de wet.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen en derhalve dus evenmin het voordeel van de rechtsbijstand kan toekennen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partijen wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 De tweede verwerende partij voert aan dat de minderjarige kinderen, de tweede en derde verzoekende partij, volgens het nationaal recht van de betrokkene beoordeeld dienen te worden. Artikel 336 van het Turks Burgerlijk Wetboek stelt dat indien de moeder en vader gehuwd zijn zij gedurende het huwelijk gezamenlijk het gezag uitoefenen. Bijgevolg is het beroep onontvankelijk wat de 2 minderjarige kinderen betreft.

De verzoekende partij stelt in haar repliekmemorie dat dit verzoekschrift niet anders is dan in het Belgische Burgerlijk Wetboek, dat dit niet betekent dat beide ouders samen dienen op te treden in rechte om hun minderjarige kinderen te vertegenwoordigen, en verwijst hierbij naar het arrest RvV 43 004 / II.

3.2 In casu wordt geenszins betwist dat de tweede en derde verzoekende partij van Turkse nationaliteit zijn. De Raad stelt vast dat rekening houdende met de jonge leeftijd van de tweede en derde verzoekende partij, zij niet beschikken over de rehtens vereiste hoedanigheid en procesbekwaamheid voor het indienen van een vordering tot nietigverklaring bij de Raad.

3.3 Artikel 35 § 1, tweede lid van het Wetboek van internationaal privaatrecht luidt als volgt:

'(.) De uitoefening van het ouderlijk gezag of van de voogdij wordt beheerst door het recht van een Staat op wiens grondgebied het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip waarop de uitoefening wordt aangevoerd (.)'

Artikel 4, § 2, 1° van het Wetboek van internationaal privaatrecht omschrijft de gewone verblijfplaats als volgt:

'(.) de plaats waar een natuurlijke persoon zich hoofdzakelijk heeft gevestigd, zelfs bij afwezigheid van registratie en onafhankelijk van een verblijfs- of vestigingsvergunning, om deze plaats te bepalen wordt met name rekening gehouden met omstandigheden van persoonlijke of professionele aard die duurzame banden met die plaats aantonen of wijzen op de wil om die banden te scheppen (.)'

Uit het administratief dossier blijkt dat de tweede en derde verzoekende partij op 12 februari 2008 een aankomstverklaring werd afgeleverd door de stad Antwerpen. Nergens blijkt verder dat de verzoekende partijen sindsdien het land verlaten hebben. Bovendien hebben zij verklaard een samenhangend gezinshereniging op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet te zullen indienen. In functie van hun vader O.A. die op 21 augustus 2007 in het Rijk gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur. Hieruit kan men afleiden dat de plaats waar de tweede en derde verzoekende partij zich hoofdzakelijk hebben gevestigd, België is. Bijgevolg is het Belgische recht, en niet het Turkse recht van toepassing om de uitoefening van het ouderlijk gezag te beoordelen.

In deze dient gewezen te worden op het feit dat de wetgever in het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) wat betreft de vertegenwoordiging van een minderjarige, een weerlegbaar vermoeden heeft ingesteld ten aanzien van derden te goeder trouw, waardoor elke ouder alleen kan optreden en het akkoord van de andere ouder verondersteld wordt. Dit vermoeden heeft evenwel slechts betrekking op handelingen die met het ouderlijk gezag verband houden (artikel 373, tweede lid, BW) of met het beheer van goederen (artikel 376, tweede lid, BW) en heeft geen betrekking op de mogelijkheid tot vertegenwoordiging in rechte (in die zin: RvS 18 september 2006, nr. 162.503; RvS 4 december 2006, nr. 165.512; RvS 9 maart 2009, nr. 191.171). Uit deze vaststelling dient te worden afgeleid dat, in het kader van een procedure tegen een rechtshandeling, beide ouders samen dienen op te treden als wettelijke vertegenwoordigers van hun kind, behoudens in het geval dat een van de ouders aantoonbaar het ouderlijk gezag alleen uit te oefenen, wat in casu niet het geval is.

Waar de verzoekende partij verwijst naar het arrest RvV 43 004 / II, merkt de Raad op dat dit arrest een éénmalig arrest is en geenszins de vaste rechtspraak van de Raad reflecteert. Bovendien werd bij algemene vergadering van de Raad voor Vreemdelingenbetwisten op 2 maart 2010 een met in casu gelijklopende beslissing genomen. Verder hebben de rechterlijke beslissingen in de huidige continentale rechtstraditie geen precedentwaarde.

Het verzoek tot nietigverklaring is dan ook onontvankelijk in de mate dat het werd ingesteld voor de tweede en de derde verzoekende partij.

3.2 De eerste verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen geen betrokken partij te zijn aangezien de beslissing een bijlage 15ter betreft genomen door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen en verwijst hierbij naar artikel 26, §2 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981. De Raad verwijst naar het gestelde in '4 Onderzoek van het beroep' en stelt dat de door de eerste verwerende partij opgeworpen exceptie wordt bijgetreden

4 Onderzoek van het beroep

4.1 Ambtshalve werpt de Raad een exceptie van machtsoverschrijding van de tweede verwerende partij op

4.2 Artikel 12bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt,

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt,

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit

(...)

§ 4 In de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3°, wanneer de vreemdeling bedoeld in § 1 zich aanbodt bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen, moet het gemeentebestuur zich onverwijld vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde. Wanneer deze van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3°, wordt dit medegedeeld aan het gemeentebestuur, dat de vreemdeling dan inschrijft in het vreemdelingenregister en hem in het bezit stelt van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven. (...)"

Artikel 26, § 2 en § 3 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 bepaalt voorts het volgende:

"§2. Indien de in artikel 12bis, § 3, van de wet bedoelde vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarden vastgelegd in § 1, tweede lid, 1° en 2°, van dezelfde bepaling, geeft het gemeentebestuur hem kennis van de beslissing tot onontvankelijkverklaring van zijn aanvraag door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 15ter.

Het gemeentebestuur bezorgt onmiddellijk een kopie van dit document aan de gemachtigde van de minister.

Indien de vreemdeling zich bovendien in één van de in artikel 7 van de wet bepaalde gevallen bevindt, wordt hem, in voorkomend geval, door middel van het formulier A of B, overeenkomstig de modellen van bijlage 12 of 13 kennis gegeven van de beslissing waarbij hem bevolen wordt het grondgebied te verlaten.

§ 3 Indien de in artikel 12bis, § 4, van de wet bedoelde vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarden vastgelegd in § 1, tweede lid, 3° van dezelfde bepaling, verklaart de minister of zijn gemachtigde dat zijn aanvraag onontvankelijk is en het gemeentebestuur geeft hem kennis van deze beslissing door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 15ter."

Uit de memorie van toelichting bij de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (*Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001 68-69) blijkt duidelijk dat, behoudens wanneer de vreemdeling die op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet een verblijfsrecht vraagt uitzonderlijke omstandigheden inroept, het gemeentebestuur van de verblijfplaats van de betrokken vreemdeling verantwoordelijk is voor het onderzoek van de ontvankelijkheid van de aanvraag. In de memorie van toelichting wordt immers gesteld dat "(de) aanvraag moet worden ingediend bij het gemeentebestuur van de verblijfplaats van de betrokkene dat verantwoordelijk is voor het onderzoek van de ontvankelijkheid van de aanvraag. Het gemeentebestuur moet zich ervan vergewissen dat de aanvrager voldoet aan de in (artikel 12bis,) § 1, tweede lid, 1° of 2° vastgelegde voorwaarden (niet het mogelijk maken om het verzoek op het Belgisch grondgebied in te dienen). Het gaat niet om een doorgedreven onderzoek, wat bij het onderzoek ten gronde hoort, maar om de verificatie dat alle vereiste documenten worden overgelegd en dat ze, indien dat nodig is, aan de vereiste formele voorschriften (legalisatie) voldoen" en wordt verder verduidelijkt dat in het geval van de indiening van de aanvraag door een vreemdeling die verklaart zich in buitengewone omstandigheden te bevinden die hem verhinderen naar zijn land terug te keren om de nodige binnenkomstdocumenten aan te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke post "het gemeentebestuur zelf geen uitspraak (mag) doen over de ontvankelijkheid van de aanvraag en (...) de zaak onverwijld (moet) doorgeven aan de Dienst Vreemdelingenzaken, die de door de vreemdeling ingeroepen argumentatie onderzoekt."

De bevoegdheidsverdeling tussen het gemeentebestuur en de gemachtigde van de staatssecretaris met betrekking tot het ontvankelijkheidsonderzoek in het kader van de aanvragen die op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet zijn ingediend, wordt trouwens ook duidelijk omschreven in de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 (BS 4 juli 2007). In deze omzendbrief wordt evenzeer bevestigd dat het gemeentebestuur in beginsel het ontvankelijkheidsonderzoek dient door te voeren en dat enkel in het geval de aanvrager buitengewone omstandigheden inroept het gemeentebestuur "na woonstcontrole (...) de aanvraag, de overgelegde documenten en een bewijs van identiteit van de aanvrager onverwijld naar de Dienst Vreemdelingenzaken -bureau gezinshereniging- artikel 10 (stuurt), die een beslissing zal nemen over de ontvankelijkheid van de aanvraag."

4.3 Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat op 12 februari 2008 een aankomstverklaring (bijlage 3) aan de eerste en vierde verzoekende partij werd toegestaan tot 4 april 2008. De eerste en vierde bestreden beslissing stellen echter dat de eerste en vierde verzoekende partijen niet toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf in het Rijk aangezien de bijlage 3 (aankomstverklaring) afgeleverd op 12 februari 2008 verkeerdelijk werd afgeleverd, dat de Roemeense noodreislittel geen recht geeft op een verblijf van minder dan 3 maanden en dat de betrokkenen niet in het bezit zijn van een geldig visum.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de raadsman van de verzoekende partijen op 14 december 2008 een schrijven gericht heeft aan de Dienst Vreemdelingenzaken van de stad Antwerpen. In dit schrijven stelt de raadsman onder meer het volgende:

"(...) 3. Ik dien derhalve het volgende te stellen:

Ofwel hebben cliënten hun aanvraag op basis van art. 10 Vreemdelingenwet ingediend tijdens hun legaal verblijf in België en hadden zij quasi onmiddellijk een Bijlage 13bis met een Attest van Immatriculatie Model A moeten ontvangen (wat niet is gebeurd),

Ofwel dienen in casu uitzonderlijke omstandigheden aanvaard te worden, die de terugkeer zeer ernstig bemoeilijken, doch ik stel vast dat in dit kader geen vragen worden gesteld en dus ook geen onderzoek gebeurt

Voor zover als nodig, zult u de hierna volgende uitzonderlijke omstandigheden evalueren en aan cliënten de Bijlage 4 overhandigen en tevens, na de reeds gebeurde woonstcontrole, die aanvraag samen met de identiteitsdocumenten overhandigen aan DVZ Brussel.

Uitzonderlijke omstandigheden

1. De heer O. A. diende een asielaanvraag in op 25 07 2003, aanvraag die geweigerd werd en in geding van beroep gebracht werd voor de Franstalige Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (doss. nr. 06/1184).

Op dit hoger beroep is nog geen uitspraak geveld zodat hier et nunc niet beslist is of hij ook het statuut van vluchteling bekomt

2. Mevrouw ORTAC en haar kinderen hebben, omwille van de problemen met haar man, ook moeten Turkije verlaten met de bedoeling naar België af te reizen, doch zijn in Roemenië "gestrand" aan een of andere grenspost.

Voor wat de problemen in Turkije betreft, verwijs ik uitdrukkelijk naar de regularisatieaanvraag d.d. 24.01.2007, meer bepaald naar het Hoofdstuk II 1. "Procédure d'asile en cours et article 3 de la Convention", pagina's 2 tot en met 6 waarna uitvoerig ingegaan werd op de onmogelijkheid van terugkeer wegens veiligheidsredenen.

3. Zij hebben in Roemenië in een soort opvang verbleven, doch een aantal basievoorzieningen mankeerden of waren onvoldoende toegankelijk:

- Onderwijs : de kinderen konden geen school volgen.
- Gebrek aan medische zorg : haar zoon M. L. werd 2 maal geopereerd aan de arm, doch mevrouw O. durfde hem geen 3de operatie meer te laten ondergaan omdat er een volledig gebrek aan vertrouwen was in de kwaliteit van de medische verstrekkingen,
- De oudste zoon E. had rugproblemen doch werd er niet verzorgd.

3. Het is natuurlijk duidelijk dat het gezin absoluut wilde herenigd worden. Echter, door de weigering van DVZ Brussel tot overname in het kader van de Dublin Richtlijn (cfr. art. 3.2 Richtlijn 343/2003, dat België had kunnen toepassen vermids het hier zonder enige twijfel ging om de eigen echtgenote en de eigen kinderen die alle drie nog minderjarig waren), zagen cliënten geen andere mogelijkheid meer dan naar België komen, zich bij hun man resp. vader voegen en alhier een verblijfsaanvraag indienen. Zij kunnen zich met recht beroepen op art. 8 EVRM (...)"

Dit schrijven werd door de gemachtigde van de stad Antwerpen ontvangen na het indienen van het verzoek om toelating tot verblijf op 12 februari 2008 maar ruimschoots voor het nemen van de beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag van de verzoekende partijen op 29 oktober 2009. Uit het administratief dossier van de eerste verwerende partij blijkt dat dit schrijven van 24 december 2008 geenszins werd doorgegeven aan de gemachtigde van de staatssecretaris opdat zij hieromtrent uitspraak kon doen.

De Raad stelt vast dat aangezien de eerste en de vierde verzoekende partij niet voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° of 2° van de Vreemdelingenwet en de raadsman van de verzoekende partij uitdrukkelijk stelt dat de eerste en de vierde verzoekende partij zich in buitengewone omstandigheden bevinden die hun verhinderen terug ter keren naar hun land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger, de stad Antwerpen zich onverwijld moest vergewissen van de onontvankelijkheid van de aanvraag bij de staatssecretaris of zijn gemachtigde. Het kwam bijgevolg niet aan de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen toe om een standpunt in te nemen over de onontvankelijkheid van de ingediende aanvraag, maar aan de gemachtigde van de staatssecretaris.

De tweede verwerende heeft haar bevoegdheid overschreden door de verblijfsaanvraag onontvankelijk te verklaren terwijl in casu de gemachtigde van de staatssecretaris bevoegd is om een standpunt in te nemen over de onontvankelijkheid van de ingediende aanvraag tot verblijf van de eerste en de vierde verzoekende partij.

Aangezien deze vaststelling volstaat om te besluiten tot de nietigheid van de eerste en de vierde bestreden beslissing is er geen noodzaak tot onderzoek van de in het verzoekschrift opgeworpen middelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Vernietigd worden de beslissingen van de gemachtigde van de stad Antwerpen van 29 oktober 2009 tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag ten aanzien van de eerste en de vierde verzoekende partij

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk ten aanzien van de tweede en derde verzoekende partij

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie augustus tweeduizend en tien door:

mevr Ch BAMPS

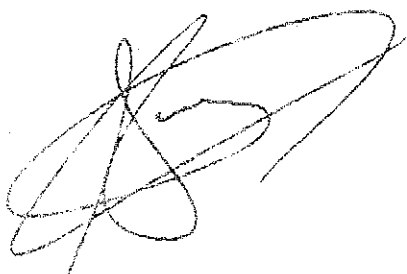
kamervoorzitter,

dhr M. DENYS

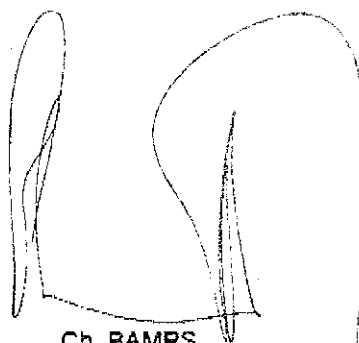
griffier

De griffier

De voorzitter

M DENYS

Ch BAMPS